

de kan tage den Sag, de tjener, op til Drøftelse med en hvilken som helst nok saa uddannet Mand i deres Sogn. Af disse Grunde vil jeg tillade mig at foreslaa, at Loven faar den Affattelse eller omtrent den Affattelse, som jeg her har givet den.

Jeg skal endnu gøre et Par enkelte mindre Bemærkninger. Jeg har foreslaaet under 1. i § 1, at man skal kræve 8 Aars Tjeneste af de Missionærer, der har været ude i Missionsgerning i fremmede Lande. Efter den gældende Lov er det i Virkeligheden 7 Aars Tjeneste, der tænkes paa, thi der staar: 5 Aar, efter at de har bestaaet Sprogprøven, og denne indtræffer i Regelen et Par Aar efter, at de er kommet ud; men da de forskellige Missionselskaber lægger Prøven noget forskelligt og, saa vidt jeg ved, benytter Missionærerne i Arbejdet, inden de har bestaaet den, har man fundet det rimeligt at indsætte i Loven det Aaremaal, det omtrent drejer sig om. Man er dog gaaet op til 8 Aar — der er føjet 1 Aar til —, hvorved Bestemmelsen er kommet til at svare til den, der findes i Lovforslagets § 1 under 2. om Præster i danske evangelisk-lutherske Menigheder udenfor Riget. For de sidstnævntes Vedkommende er der tillige tilføjet den Bestemmelse, som anses for praktisk og rigtig, at de skal have en anbefaling fra Formanden for det Kirkesamfund, hvori de har tjent. De skal ikke ligesom kunne komme paa det løse og melde sig, men den Mand, der staar som Formand for vedkommende Kirkesamfund, skal sige god for dem for, at de har gjort en god og forstandig Gerning i den Menighed, de kommer fra.

Endnu en Bestemmelse kunde jeg have Lyst til at berøre i disse indledende Bemærkninger; det er den, som er føjet ind som en ny Bestemmelse i § 4, 2det Stykke. Medens det hedder i den nugældende Lov, at de Mænd, der paa den Maade kommer ind i Gerningen, de egentlige Lægmandspræster, kun kan forflyttes til en anden Menighed paa de i Menighedsraadslovens § 38 omhandlede Vilkaar, d. v. s., at de kun kan forflyttes fra den Præstestilling, de først overtog, til en ny, dersom de kan komme ind i det andet Embede paa samme Maade, som de kom ind i det første, altsaa ved et Menighedsvalg med stor Majoritet, er der her foreslaaet en Ændring. Der er fra de i Øjeblikket fungerende saakaldte Lægmandspræster, d. v. s. de Præster, som nu tjener i Folkekirken, men er gaaet ind i deres Tjeneste som ikke teologisk uddannede Mænd, blevet rettet en Henvendelse gaaende ud paa, at de maatte faa almindelig Forflyt-

telsesret. Jeg er meget betænkelig ved at optage en saadan Bestemmelse, men tillader mig at foreslaa den Lempelse i Forhold til den nugældende Bestemmelse, at disse Mænd, naar de har tjent 8 Aar i deres nuværende første Præstegering — altsaa først efter 8 Aars Tjeneste —, og naar de kan blive anbefalet til Forflyttelse baade af Biskoppen i det Stift, hvor de er ansat og — af Hensyn til den specielle Menighed, hvortil de søger — tillige af Biskoppen i dette Stift, kan søge Forflyttelse, og jeg skal gøre opmærksom paa, at dette er en ikke lille Lempelse i Forhold til den nugældende Lov, thi den gældende Lovs Princip er dette, at hvis en Mand ikke er akademisk uddannet, kan han kun blive Præst i en Menighed, naar vedkommende Menighed søger derom, og det er imod den nuværende Lovs Tanke, at en Lægmandspræst skal kunne søge andet Præsteembede. Dette er Forskellen paa dem, der er omtalt i § 1, og dem, der er omtalt i § 2. De, der omtales i § 1, er Mennesker, der søger Adgang til Præsteembede, hvori de, der omtales i § 2, er Mænd, som Menigheden søger og ønsker som Præster. Disse faar nu efter § 4 i det Forslag, jeg har tilladt mig at stille, Lov til at søge Forflyttelse, men rigtignok saaledes, at de først skal have været en vis Tid i deres første Præstegering. Det bør være saaledes, at den Menighed, der ønsker at skaffe sig selv en Mand, som ikke har teologisk Uddannelse, selv maa overveje, om de ønsker at bevare den Mand i Tjenesten. Hidtil har det været saaledes, at de kunde vente at bevare ham hele Tiden, for det var ikke sandsynligt, at han vilde blive forflyttet, da det maatte ske paa samme Maade, som da han første Gang kom ind i sit Præsteembede. Der foreligger dog et saadant Tilfælde allerede. Jeg har nu ment, det kunde være passende at fastsætte en Tjenestetid af 8 Aar paa samme Maade, som denne Tid er sat ind paa andre Steder i Lovforslaget.

Hertil skal jeg indskrænke mig, og jeg skal med disse Bemærkninger anbefale dette lille Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Forslag til Lov om Ratifikation af en international Overenskomst om Godsbefordring paa Jernbaner samt af en international Overenskomst om Befordring af Personer og Rejsegods paa Jernbaner.